

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TIMOFTI Vladimir
MORARU Petru
GUZUN Ion

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocata Bevziuc Rodica în numele părții vătămate Salamaliche Elena, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Hîncești din 01 aprilie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

COTOROBAI Vasile Ion, *născut la 30 septembrie 1979, originar și domiciliat în s. Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.11.2014-01.04.2015;

Instanța de apel: 02.06.2015- 22.10.2015;

Instanța de recurs: 20.01.2016 – 01.03.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 01 aprilie 2015, Cotorobai V. a fost recunoscut vinovat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

Acțiunea civilă a părții vătămate Salamaliche E. privind recuperarea prejudiciului moral a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la Cotorobai V. în beneficiu părții vătămate a prejudiciului în quantum de 5000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Cotorobai V. la 27 iunie 2012, aproximativ la orele 01:00, aflându-se la domiciliul său din s. Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești, în care locuiește împreună cu concubina sa Salamaliche E., persoană,

care în virtutea prevederilor legale, în condiția conlocuirii, reprezintă membru de familie, acesta fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând în mod intenționat în scopul abuzării fizice și psihice a membrilor săi de familie, în baza relațiilor reciproc ostile, i-a aplicat concubinei sale o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului, cauzându-i, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 81D din 28.02.2013 vătămări corporale neînsemnate, suferințe fizice și psihice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, violența în familie, adică *acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru de familie asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în modul prevăzut de art. 401 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocata Bevziuc R. în interesele părții vătămate Salamaliche E., solicitându-se casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de către Salamaliche E. împotriva lui Cotorobai V. privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

În motivarea apelului declarat, avocata a indicat că nu este de acord cu sentința în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, deoarece suma dispusă spre încasare este disproporțional de mică vis-a-vis de suferința fizică, psihologică și morală provocată părții vătămate și copiilor ei minori de către inculpat.

Apelanta a invocat că inculpatul este fostul concubin al părții vătămate. Pe toată perioada concubinajului ultimilor, de circa 15 ani, permanent atât Salamaliche E., cât și cei doi copii minori ai săi au fost supuși violenței în familie din partea lui Cotorobai V., permanent au fost maltratați fizic, moral, alungați din casă pe timp de noapte, zi, iarnă, vară, iar la nenumăratele plângeri adresate organelor de drept de către Salamaliche E., Cotorobai V. era tras la răspundere contravențională fiind sancționat prin avertisment, amendă, pe care în final tot ea o achita, deoarece era impusă și amenințată de ultimul.

Prin urmare, apelanta a opinat că instanța de fond, la stabilirea cuantumului sumei prejudiciului moral încasat, urma să țină cont de faptul că Salamaliche E. în urma loviturilor primite de la Cotorobai V. a chemat ambulanța, care a transportat-o la spital, unde a fost operată și s-a aflat în staționar 12 zile și ambulatoriu 30 zile, continuând tratamentul medical pînă în prezent, la fel a suferit comoție cerebrală, fapt confirmat prin certificatele medicale anexate la materialele dosarului penal și prin concluzia raportului de expertiză efectuat ultimei în cadrul urmăririi penale și prin concluzia psihologului Centrului de Plasament „Casa Mărioarei”, unde a fost plasată victima violenței în familie Salamaliche E. cu copiii săi minori.

De asemenea, avocata a fost de părerea că prima instanță a ignorat și faptul că din motivul acțiunilor violente ale lui Cotorobai V., Salamaliche E. împreună cu copiii săi minori a fost nevoită să părăsească locuința comună și să fie plasată în adăpostul oferit de

către Asociația împotriva Violenței „Casa Mărioarei”, unde atât ei, cât și copiii minori le-a fost acordată asistență psihologică, socială, iar în urma examenului psihologic s-a constatat că Salamaliche E. și copiii săi minori sunt victime ale violenței în familie, fapt confirmat prin scrisoarea MAI RM din 11.12.2012 adresată Procurorului r-lui Hîncești, unde a fost descris faptul, că din momentul comiterii actelor de violență în familie pînă la momentul actual, victima Salamaliche E. împreună cu copiii ei minori, și-au găsit refugiu într-un centru maternal, dat fiind că ultimii, prin diferite metode sunt amenințați cu răfuială fizică de către agresorul Cotorobai V.

Ansamblul acțiunilor menționate și intensitatea durerilor psihologice, sufletești, morale, provocate de către Cotorobai V., au dus la dereglarea psihologică a părții vătămate, fapt confirmat prin raportul de expertiză anexat la materialele dosarului penal, în urma căror fapte pot surveni urmări foarte grave, din care motiv necesită tratament medical de lungă durată.

În consecință, apelanta a specificat că instanța de fond a ignorat faptul că din motivul tergiversării examinării acestui dosar penal, Cotorobai V. a fost eliberat de răspundere penală, iar suma minoră a prejudicial moral încasat nu-1 va opri și reeduca pe Cotorobai V. de a nu comite în continuare acțiuni violente față de Salamaliche E. Nu poate fi considerată o satisfacție echitabilă suma de 5000 lei pentru 15 ani de concubinaj plini de infern, maltratări fizice și psihice la care a fost supusă Salamaliche E. de către Cotorobai V.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 apelul avocatei a fost repus în termen, și respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate. Conform art. 402 Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 403 Cod de procedură penală apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Totodată, s-a specificat că pînă la soluționarea repunerii în termen, instanța de apel poate suspenda executarea hotărîrii.

Astfel, instanța de apel, analizînd materialele dosarului, a conchis că în ședința de judecată la pronunțarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 01.04.2015 nu a fost prezentă nici partea vătămată, nici avocatul acesteia Bevziuc R. (f.d. 238 Vol. I).

De asemenea, la materialele dosarului nu se regăsesc dovezi care ar demonstra cu certitudine la ce dată partea vătămată a primit o copie a sentinței.

Totodată, instanța de apel a menționat că la data de 02.04.2014 (f.d. 1, Vol. II) avocata Bevziuc R. a înaintat o cerere prin care a solicitat să-i fie expediată o copie a sentinței, iar la materialele dosarului este anexată scrisoarea care confirmă că o copie a sentinței a fost într-adevăr expediată de către Judecătoria Hîncești în adresa avocatei, însă nu există informație despre data la care copia sentinței a fost recepționată de către aceasta.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat că întârzierea de depunere a apelului a fost determinată de cauze întemeiate, motiv pentru care repune în termen apelul declarat de avocata Bevziuc R. în interesele părții vătămate Salamaliche E., însă a considerat drept nefondate argumentele aduse de această parte, din motiv că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrînd just acțiunile inculpatului Cotorobai V. în baza dispozițiilor art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că instanța de fond a constatat corect, pornind de la caracterul acțiunilor comise de inculpat, gradul de vinovăție al acestuia pentru fapta incriminată, relațiile interpersonale dintre partea vătămată și inculpat, pentru o satisfacție echitabilă, că este rațional de a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate suma de 5000 lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, în rest, acțiunea civilă fiind respinsă ca neîntemeiată.

Sub aspectul prejudiciului moral încasat de către instanța de fond, instanța de apel a considerat că suma de 100 000 lei solicitată de avocata părții vătămate este neproportională cu suferințele cauzate părții vătămate și exagerată în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel a statuat că prima instanță la aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat părții vătămate prin infracțiune a luat în considerație gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate părții vătămate, de nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice de faptul că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate ce se confirmă prin raportului de expertiză medico-legală nr. 81 D din 28.02.213.

Afirmațiile avocatei părții vătămate precum că prin acțiunile ilegale ale inculpatului partea vătămată a suferit o comoție cerebrală, instanța de apel le-a respins ca declarative, nefiind prezentate instanței de judecată nici o probă în acest sens.

Din atare considerente, instanța de apel a conchis că acordarea sumei de 100 000 lei în calitate de prejudiciu moral solicitat de avocata părții vătămate este exagerată, ținînd cont totodată și de faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atît de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocata Bevziuc R., acționînd în numele părții vătămate, a atacat-o cu recurs ordinar solicitînd casarea parțială a sentinței și

deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de Salamaliche E.

În susținerea celor solicitate, recurenta indică că instanța de fond și cea de apel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral încasat, urmau să țină cont de faptul că Salamaliche E. în urma loviturilor primite de la Cotorobai V. a chemat ambulanța, care a transportat-o la spital, unde a fost operată și s-a aflat în staționar 12 zile și ambulatoriu 30 zile, continuând tratamentul medical pînă în prezent, la fel, a suferit comoție cerebrală, fapt confirmat prin certificatele medicale anexate la materialele dosarului penal și prin concluzia raportului de expertiză efectuat în cadrul urmăririi penale.

În același context, recurenta specifică că instanțele au ignorat vădit și faptul că, din motivul acțiunilor violente ale inculpatului, Salamaliche E. împreună cu copiii săi minori a fost nevoită să părăsească locuința comună și să fie plasată în adăpostul oferit de către Asociația împotriva Violenței „Casa – Mărioarei”. unde atît ei, cît și copiii le-a fost acordată asistență psihologică, socială, iar în urma examenului psihologic s-a constatat că Salamaliche E. și copiii săi sînt victime ale violenței în familie, fapt confirmat prin scrisoarea MAI RM din 11.12.2012 adresată Procurorului r-lui Hîncești.

În prezent, Cotorobai V. se află în s. Drăgușenii Noi., iar Salamaliche E. a fost impusă și nevoită să-și închirieze o casă împreună cu copiii săi minori, într-un sat vecin, însă și acum persistă toată convingerea, că ultimul ar putea comite din nou acte de violență față de ea, cu atît mai mult, că nici într-un fel nu este tras la răspundere.

Recurenta consideră că ambele instanțe de fond și apel erau obligate la stabilirea cuantumului prejudiciului moral să țină cont de faptul că, în urma acțiunilor ilegale comise de către Cotorobai V., lui Salamaliche E. i-au fost provocate mari dureri fizice, sufletești și suferințe psihice, a îndurat și îndură pînă în prezent spaimă, frică, frig, foame, a devenit o boschetară, fără casă, fără masă, fiind nevoită permanent să se ascundă, avînd sentimentul de frică ca, nu cumva Cotorobai V., să se răzbune pe ea,

Au ignorat instanțele de fond și apel, și faptul, că din motivul tergiversării examinării acestui dosar penal, Cotorobai V. a fost liberat de răspundere penală, iar suma minoră a prejudicial moral încasat nu-l va opri și reeduca de a nu comite în continuare acțiuni violente față de Salamaliche E., ba mai mult ca atît ultimul de nenumărate ori chiar în incinta sediului instanței de fond, în prezența procurorului își permitea s-o bruscheze verbal pe Salamaliche E.

La moment Salamaliche E. are nevoie de un examen și tratament medical pentru a-și restabili starea fizică, psihologică și morală distrusă în urma acțiunilor lui Cotorobai V., însă și acest fapt a fost omis de către instanțe.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și dispunerea

rejudicării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care se constată admiterea unor erori procesuale la judecarea cauzei în ordine de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Din textul recursului ordinar declarat de avocata Bevziuc R. în numele părții vătămate Salamaliche E. se conchide că aceasta critică atât decizia instanței de apel, cât și sentința, în partea soluționării acțiunii civile, în esență nefiind de acord cu cuantumul prejudiciului moral calculat și dispus spre încasare de la Cotorobai V. în beneficiu părții vătămate, menționînd că acesta nu este proporțional suferințelor cauzate de inculpat prin infracțiunea comisă în privința lui Salamaliche E.

Verificînd actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, prin pronunțarea soluției de repunere în termen a apelului declarat de avocata Bevziuc R. în numele părții vătămate Salamaliche E. și respingerea acestuia, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate, a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 7 din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care urmează a fi desfășurat analizată de instanța de recurs în prezenta decizie și corectată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei deferite judecării, se constată că, la ședința de judecată a instanței de fond din 18 martie 2015, au fost prezenți atât partea vătămată Salamaliche E., cât și avocata acesteia Bevziuc R. Potrivit procesului-verbal al ședinței nominalizate, aceasta s-a finisat cu amînarea pînă la data de 01 aprilie 2015, la care urma să fie pronunțată integral sentința.

Ulterior, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 01 aprilie 2015, la care a fost pronunțată integral sentința în privința lui Cotorobai V., s-au prezentat doar procurorul și inculpatul, iau partea vătămată și avocata acesteia au fost absente, din motive necunoscute pentru instanță.

În acest context, este important de a menționa că, la pronunțarea hotărîrii integrale legea nu solicită obligatoriu prezența părților, iar pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărîrii motivate la data pronunțării, mai mult că hotărîrile se plasează pe portalul web al instanței de judecată, astfel devenind publice pentru toți. Călăuzitoare în acest sens este și practica judiciară, potrivit căreia s-a statuat că neprezentarea părților, care au fost legal citate la ședința de judecată, dar care nu s-au prezentat, termenul de atac și pentru acestea oricum se calculează din momentul pronunțării hotărîrii integrale.

Or, art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează expres că partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.

Subsidiar celor expuse supra, este important de a menționa că, pentru inculpatul care se află în stare de arest, la momentul pronunțării integrale, termenul de apel curge de la data înmînării copieii de pe sentința motivată.

În continuare, după pronunțarea sentinței integrale, la 04 mai 2015, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, avocata Bevziuc R., acționînd în interesele părții vătămate Salamaliche E., a declarat apel împotriva acesteia solicitînd casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de către Salamaliche E. împotriva lui Cotorobai V. cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Potrivit regulii generale prescrise de art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel. Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se specifică că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Analizînd partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit constată că apelul declarat de avocata Bevziuc R. a fost repus în termen, cu toate că apelanta nu a solicitat în cererea sa de apel repunerea, indicîndu-se în decizia adoptată următoarele motive pretinse a fi întemeiate: „.... în ședința de judecată la pronunțarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 01.04.2015 nu a fost prezentă nici partea vătămată, nici avocatul acesteia Bevziuc R. (f.d. 238 Vol. I).

Totodată, la materialele dosarului nu se regăsesc dovezi care ar demonstra cu certitudine la ce dată partea vătămată a primit o copie a sentinței.

Colegiul penal menționează că la data de 02.04.2014 (f.d. I, Vol. II) avocata Bevziuc R. a înaintat o cerere prin care a solicitat să-i fie expediată o copie a sentinței, iar la materialele dosarului este anexată scrisoarea care confirmă că o copie a sentinței a fost într-adevăr expediată de către Judecătoria Hîncești în adresa avocatei, însă nu există informație despre data la care copia sentinței a fost recepționată de către aceasta.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră că întîrzierea de depunere a apelului a fost determinată de cauze întemeiate, motiv pentru care repune în termen apelul declarat de avocata Bevziuc R. în interesele părții vătămate Salamaliche E., împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 01.04.2015”

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit menționează că o atare argumentare în susținerea repunerii în termen a apelului, declarat tardiv, nu poate fi reținută ca fiind fondată de către instanța de recurs, întrucît nu au fost elucidate motivele întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală.

Or, pe această linie de considerente, se relevă că, prin motive întemeiate se are în vedere acele circumstanțe de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)

La caz, faptul că avocata Bevziuc R., cunoscînd cu certitudine despre data pronunțării sentinței integrale, nu s-a prezentat la ședința din 01 aprilie 2015, pentru a primi o copie a acesteia, dar a solicitat instanței expedierea copiei prin poștă, nu constituie în opinia instanței de recurs un motiv întemeiat de repunere în termen.

Deci, în contextul celor statuate, instanța de recurs amintește că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și avînd un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În aceeași ordine de idei, art. 230 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Or, potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală raportate la explicațiile din pct. 6.5 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările și completările ulterioare, se specifică că la calcularea termenului de apel se aplică sistemul de unități libere (zile libere) cu posibilitatea prelungirii termenului pînă la prima zi lucrătoare, dacă acesta urmează să se sfîrșească într-o zi nelucrătoare. Totodată, la calcularea termenului de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

De asemenea, reieșind din orientările jurisprudențiale formulate de Curtea Supremă de Justiție, momentul de la care începe să curgă termenul de atac este clar reglementat de lege – el fiind, în mod exclusiv, acela al pronunțării deciziei redactate – nu numai pentru că astfel este reglementată cea mai eficientă modalitate de luare la cunoștință a celor hotărîte de instanță, dar și pentru că acest moment este punctul de plecare al unui termen, a cărui depășire duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

Deci, potrivit formalismului legii procesual-penale, avînd caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar, reiterăm că prin admiterea unui apel tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decît cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. În cele din urmă, se notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în

fața unei instanțe (a se vedea în acest sens, *Varnima Corporation International S.A. contra Greciei*, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; *Ben Naceur contra Franței*, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; *Wynen contra Belgiei*, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).

Așadar, raportînd cauzei textele de procedură penală indicate mai sus și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal lărgit reține că în speța discutată termenul de declarare a apelului a fost omis de către avocata Beviuzc R., din circumstanțe care sunt imputabile părții și nicidecum instanței de judecată.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a Colegiului că Curtea de Apel Chișinău, la judecarea cauzei, a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 7) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică apelul a fost introdus tardiv și a fost admis spre judecare.

În consecință, se specifică că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să judece cauza în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, avînd în vedere motivele casării deciziei, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Bevziuc Rodica în numele părții vătămate Salamaliche Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Cotorobai Vasile Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 aprilie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

TIMOFTI Vladimir

Judecător

MORARU Petru

Judecător

GUZUN Ion